

ærede Medlem i, at den nuværende Regjering er en af de væsentligste Hindringer for en frugtbar Forhandling. — Før jeg endnu kun bemærke, at det forekommer mig, at det ærede Medlem var noget streng lige over for Regjeringen med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor disse Love ere blevne forelagte. Jeg kan ikke være ganske enig med det ærede Medlem i, at de finansielle Betragtninger her skulle være de aldeles overveiende; det forekommer mig rigtig nok, at det, der skal være det Overveiende, er, hvad vi ville bruge Pengene til. Bag efter maa vi overlægge, hvorvidt disse Formaal virkelig kunne tilfredsstilles ved Landets Kræfter, og derfor har Landsthingsudvalgets Betænkning vistnok ogsaa faaet denne Form. Naar Stillingen nu er saaledes, hvad den faktisk er, at Regjeringen kjenner Folkethingets Anskuelse om denne Sag, hvor naturligt var det da ikke — saa forekommer det mig — at Ministeriet ligeledes søgte at faae det til at gaa klart, og det saa hurtigt som muligt, hvad der var Landsthingets Anskuelse derom. Ved dernæst at lade Sagen vende tilbage til Folkethinget vilde det vise sig, hvorvidt der kunde være noget Naad om, at der ved gjensidig Smøbedommen kunde naaes noget som helst Resultat. — Jeg kan ikke stemme for den Dagsorden, som er forelagt; men jeg vil i Dørigt sige, at, naar jeg stemmer imod den, er det ikke, fordi jeg tror, at en Forhandling, saaledes som Stillingen for Liden er, og saaledes som de Herrer stille sig lige over for Lovforslaget i sin Helhed, virkelig vilde føre til noget stort andet Resultat end det, hvortil vi ere komne ved de tidligere Forhandlinger.

Bøffen: Hvis det ærede Medlem for Rjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes) blot ønsker en Attest for, at Mindretallet i de tidligere Hæruvalg ikke har nydt det Gode af en stor Enighed, skal jeg med Fornøjelse give ham en saadan, og tillige skal jeg give den Attest, at det kostede en hel Del Anstrengelse at tilveiebringe den delvise Enighed, som ifjor blev Frugten af Forhandlingerne for Mindretallets Bedkommende. Jeg skal tillige indrømme, at jeg, naar jeg stillede i Udsigt en mulig Briisten af denne Enighed eller i alt Fald et Resultat, som gik ud over det, hvorved Mindretallet sidst var blevet staaende, derved kun har opstillet en Sandsynlighedsberegning, som naturligvis kan være mere eller mindre holdbar; men naar det har kostet saa meget at faae tilveiebragt Enighed, kunde dette ogsaa tyde paa, at Sandsynligheden for at vedligeholde denne Enighed ikke var saa stor. Det dreier sig imidlertid, som sagt, kun om en Sandsynlighed, lige saa vist som det dreier sig om et Skøn, naar det ærede Medlem i Dørigt talte om det Gode og det Skønne som visse absolute Begreber; thi hvad det ærede Medlem og hans Venner i denne Sag anse for

det Gode og det Skønne, derom veed han naturligvis lige saa godt som Andre, at Flertallet ikke mener det Samme. Naar det ærede Medlem sluttede med at sige, at han ikke kunde stemme for denne Dagsorden, fordi han ikke ansaa Ministeriet for at være en af de væsentligste Hindringer for Sagens Fremme, forstaaer jeg naturligvis meget godt dette fra hans Standpunkt, og det er jo ogsaa muligt, at der kunde være Tvivl om, fra hvilken Side de største Hindringer mod Sagens Fremme ydes. Fra vort Standpunkt vilde det altsaa blive Gjenstand for Overveielse, om den største Hindring møder fra det ærede Medlems og hans Venners eller fra Regjeringens Side, og det ærede Medlem mener naturligvis, at den største Hindring møder fra Flertallets Side; jeg tror, det vil være vanstelig at opnaa Enighed herom. En Ting ønsker jeg kun at sige fast, og det er, at det ærede Medlem sluttede med den samme Erkjendelse som den, hvortil vi ere komne, nemlig at en forsat Realitetsbehandling af denne Sag ikke har Udsigt til at føre til noget Resultat.

Winter: Det er naturligt, at, naar der fremkommer en saadan Dagsorden som den, der her foreligger, og man ikke har havt Del i at tilveiebringe den, er uvidende i det Hele taget om, hvad der har tilveiebragt samme, saa er det, inden man tager sit Standpunkt, en billig Forbring til Thinget, at man bliver hørt desangaaende. Jeg skal forøvrigt paa Grund af den beskædne Stilling, jeg her indtager, fatte mig saa kort, som det paa nogen Maade er muligt, for ikke at opholde Thinget. Den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes) udtalte i Modfatning til, hvad der kom frem fra den ærede Forslagsstiller, at han ikke kunde antage, at det nuværende Ministerium var en af de væsentligste Hindringer for en Fremme af denne Sag. Det forekommer mig derimod, at vi nu efterhaanden Alle maa være komne til det Standpunkt, at vi maa give Forslagsstilleren Ret deri, at det nuværende Ministerium er en af de væsentligste Hindringer for denne som for enhver anden Sags Fremme, der er til Gavn for Befolkningen. Nu vil jeg ikke have dette opfattet saaledes, som om jeg vilde særlig angribe den nuværende Regjeringens Mænd; thi det er aldeles ikke min Tanke, ligesaa lidt som jeg vil afgjøre det Spørgsmaal, om det er Regjeringen, der er Skyld i det Uføre, hvori vi ere komne, eller det er det herværende Flertal. Jeg har allerede engang tidligere i denne Samling tilladt mig at udtale, at jeg ikke tror, at Feilen ligger i disse Personer, men i den Forfatning, vi have. Det er almindelig anerkjendt paa alle Sider, at denne Forfatning, saaledes som den nu engang er, uden noget konstitutionelt Middel til Overenskomst, forubækter, for at den skal kunne blive frugtbar,